

«Από τη στάχτη
δα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

NEA ΑΝΑΤΟΛΗ

Οργανό της Κ.Ε της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1 ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΤΗΛ. 4928007

- ΕΤΟΣ 10 -

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1985

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 10

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 30

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΣΣΔ - ΗΠΑ

Με την ανατίναξη του λεωφορείου των ΜΑΤ από την 17 Νοέμβρη έντεισε ο κύκλος προβοκάτσιας, που είχε την αφετηρία του στη δολοφονία του Καλτέζα.

Είμαστε της άποψης ότι πέραστε ένα κύμα εξελίξεων, που προσωνίζει ένα άλλο, μεγαλύτερο και δραματικότερο. Η χώρα πλησιάζει στη δίνη ενός πολιτικού ανεμοστρόβιλου.

Παρ' όλα αυτά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μέχρι την ολοκλήρωση του προτέσεως, που κυριοφερείται, η ίδια η πορεία των γεγονότων δεν θα είναι ευθύγραμμη και συνεχής, αλλά με στροφές και χάσματα, με οξύνσεις και υφέσεις, όπου όμως κάθε προσωρινή ύφεση, θα ακολουθείται από όλο και μεγαλύτερη και διαρκέστερη ένταση όλο και μεγαλύτερη αστάθεια.

Στο τέλος περιμένει η ευστάθεια, μια πολύ μονιμώτερη ευστά-

θεια, που κι αυτή μετά από καιρό, συσσωρεύοντας μέσα της νέες αντιθέσεις θα φέρει μια νέα περίοδο αστάθειας.

Έχουμε επιμένει σ' όλα τα φύλλα της Νέας Ανατολής στην ένταση της πάλης της παλήσας και της νέας δεξιάς, ιδιαίτερα στη σημασία που έχει ο ανταγωνισμός των υπερδυνάμεων ΗΠΑ και ΕΣΣΔ για τις πολιτικές εξελίξεις στην χώρα μας. Ήδη στην ίδρυτική διακήρυξη της ΟΑΚΚΕ σημειώναμε ότι «οι παράγοντες που προσδιορίζουν το βάθος και την ένταση της κρίσης της άρχουσας τάξης είναι βασικά δύο. Ο πρώτος και ο αποφασιστικός είναι η ένταση του Ρωσοαμερικανικού ανταγωνισμού στην Ανατολική Μεσόγειο, ιδιαίτερα για τον έλεγχο των στενών και του Αιγαίου... Ο δεύτερος παράγοντας, που ενισχύει τον προηγούμενο είναι το βάθαυμα της κρίσης της Ελληνικής οικονομίας...

Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ

Ος τότε, ως την πραγματική δηλαδή και οξυμένη εκδήλωση της αντίθεσης: όρχουσα τάξη - εργαζόμενος λαός οι πολιτικές εξελίξεις θα σφραγίζονται από την σύγκρουση που αντιταραθεί τη μία υπερδύναμη απέναντι στην άλλη καθώς και τις πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα που δένονται με τη μία ή με την άλλη. Είστι θα σφραγίζονται κύρια από εκείνη τη σύγκρουση που θα αντιταραθεί την νέα δεξιά δηλαδή την Παπανδρεϊκή κλίκα επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ και το δευτοΚΚΕ στη Μητσοτακή Νέα Δημοκρατία.

Αυτή η σύγκρουση αντιθέται με την προηγούμενη την οικονομική δεξιά που εκδηλώνεται ανοιχτά, αλλά υπόκεφα και μάλιστα τόσο πιο υπόκεφα, όσο πιο ε

κρητική γίνεται στο βάθος της. Και γίνεται τόσο πιο εκρηκτική όσο λιγότερο τα κόμματα της αστικής τάξης και τοι μητριαλισμός μιλάνε γι' αυτήν, όσο πιο γρήγορα εξαφανίζονται από τον τύπο συγκλονιστικά γεγονότα σαν τις μεγάλες αιματηρές προβοκάτσιες των τελευταίων ημερών.

Είναι σίγουρο ότι τέτοια βιομηχανία από προβοκάτσιες χτύπαε το πραγματικό εργατικό κίνημα, που προσπαθεί να συγκροτήσει την αντίσταση του, όμως δεν μπορεί να εξηγηθεί από αυτό.

Εμείς διακρίνουμε μια εντονώτατη δύναμη στη στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις καθώς και τη συνέχιση με τον ίδιο ρυθμό της φιλορόδικης πολιτικής της σημερινής κιβέρνησης.

Το ταξίδι 'Αρμακοστ' αυτού του εκπρόσωπου της σκληρής

γραμμής του πενταγώνου απέναντι στην Ρωσία και τον Παπανδρέου, δεν ωδήγησε σε εξομάλυνση.

Αντίθετα σινεχίζει να μην υπογράφεται ακόμα από τις ΗΠΑ η συμφωνία για την παράδοση των F-16. Πυκνώνουν οι αμερικανικές προκλήσεις στο Αιγαίο. Ο Παπανδρέου δεν πηγαίνει στις Βρυξέλles να δει τον Ρήγκαν όταν αυτός γιρίζοντας από τη Γενεύη ενημερώνει τους νατοϊκούς γηέτες αλλά και το πιο χαρακτηριστικό δεν πηγαίνει και στη σινεκεψή των υπουργών μέμνας του ΝΑΤΟ όπτε και στην στρατιωτική σύσκεψη των

12 της ΕΟΚ με πρόσχημα την αποχήληση του με τα οικονομικά μέτρα. Είναι φανερό ότι ο αμερικανικός μητριαλισμός πιέζει τον Παπανδρέου να φανερώσει σε όλα τα επίπεδα την πολιτική του απέναντι στις ΗΠΑ. Δεν τοι ασκούν πια μεμό-

νιμένες υποχωρήσεις στο ένα ή το άλλο ξήτημα.

Από την άλλη μεριά ο Παπανδρέου κλείνει το ζήτημα της κατασκοπίας και ο Γκορμπατσόφ συγχαιρεί για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά την Παπανδρέου πρωτοβουλία των «β». σε μια εποχή που πυκνώνουν οι επαφές κορυφής με τη Βουλγαρία και την Ανατ. Γερμανία και που συντελείται η ανατροπή των στρατηγικών συσχετισμών υπέρ του σινιμιτικού σποταλιμπεριαλισμού στην περιοχή της ανατολικής Μεσόγειου και της Μέσης Ανατολής.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες εκδηλώνεται μια ένταση στις σχέσεις του ψευτο-ΚΚΕ με την κιβέρνηση και μια δύναση των αντιθέσεων μέσω στη Ν.Δ. σε βάρος της Μητσοτακής γηέτες ΗΠΑ. Δεν τοι ασκούν πια μεμό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

Από τα περιεχόμενα:

- 17 ΝΟΕΜΒΡΗ: Νέα Εγκληματική Ενέργεια
- Η καταστροφική πολιτική του Α. Παπαντρέου στην ΕΟΚ
- Δεκέμβρης '44: ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Ο ΑΠΟΣΤΑΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

«Έχουν να μας σύρουν και σε σένα και σε μένα. Έχουν να μας πουν!»

Έτσι είπε στο Βαφειάδη ο Τσακαλώτος στο τέλος της «ιστορίκης» τους συνάντησης. Εννοούσε: «οι αριστεροί θα βρίσουν εσένα και οι δεξιοί εμένα». Όμως ποιοι δεξιοί θα βρίσουν τον Τσακαλώτο και ποιοι αριστεροί το Βαφειάδη;

Τον Τσακαλώτο θα τον βρίσουν οι αριστοτοκτηριούμενοι, ηλιθοι, πλην τύπου αντικομμουνιστές δεξιοί, αλλά όταν υψώσουν στον ουρανό, ήδη τον υψώνουν, οι νεοδεξιοί γηέτες του Παπαντρεύματος και ένα κομμάτι από τους πιο διορατικούς δεξιούς της παλήσας σχολής.

Γιατί τι κακό έκανε αυτός; Αυτός ηγήθηκε σ' έναν άδικο πόλεμο και έπινε στο αίμα μια επανάσταση. Τόρα ζητάει αφεση αμαρτιών δίχως ίχνος αυτοκριτικής. Ίσα - ίσα, κοκορεύεται, μιλάει αδιάκοπα και παριστάνει το φίλο της ειρήνης. Αυτός θέλει εθνική ενότητα ενάντια στους Τούρκους, θέλει να μας πάσσει σ' ένα νέο μακελλειό.

Τι να σύρουν οι δεξιοί στον Τσακαλώτο; Ότι συμπεριφέρθηκε στον υποτιθέμενο αρχηγό των ανταρτών όπως ο καθηγητής στο φοβισμένο μαθητή, ή ο αφέντης στο δούλο; Ότι αυτός ο νικητής φάνηκε και θητικά ανώτερος από το νικημένο; Ένας τέτοιος τζέντερμαν;

Τι να τον κατηγορήσουν, ότι βρήκε την ευκαιρία να χτυπήσει το Ζαχαριάδη αυτον το γίγαντα, ότι ωχριόυσε στρατιωτικά μπροστά σ' αυτόν το νάνο το Μάρκο Βαφειάδη;

Ένας σοβαρός δεξιός δεν επιτρέπεται να κατηγορήσει τον Τσακαλώτο. Αυτό το ραμόλι επέδειξε τεράστια ταξική συνέπεια και πολιτική διορατικότητα. Είναι ένας συνεπής αντιδραστικός μέχρι τον τάφο.

Τον Βαφειάδη τώρα ποιος αριστερός θα τον βρίσει; Όλοι οι λαός. Μπροστά

από αυτό τον καρπαζοεισπράχτορα πρέπει να περάσει όλος ο ελληνικός λαός και να τον φτιάξει. Όποιος έχει περάσει από ΕΛΑΣ και Δ.Σ. δεν μπορεί να ανεχτεί μια τέτοια προσβολή. Μπορεί ποτέ ένας Δημοκρατικός Επαναστατικός Στρατός που τάβαλε με μια υπερδύναμη τις ΗΠΑ, ΠΡΩΤΟΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΥΔΡΟΓΕΙΟ, να χαρογείται δουλικά σ' ένα τσιράκι του μητριαλισμού και της ολιγαρχίας σαν τον Τσακαλώτο;

Όχι αυτό δεν γίνεται! Γίνεται όμως κάτι αλλό. Γίνεται ένας ρεβιζιονιστής, ένας προδότης του Δ.Σ., ένας σπασμένος, όπως τον αποκάλεσε ο Ζαχαριάδης, να υποκλίνεται μπροστά στον εκπρόσωπο του μητριαλισμού. ΠΙΑΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΥΤΟ ΕΚΑΝΕ ΚΑΙ ΤΟΤΕ, όταν στη στρατηγός Πούσιας επιτέρει τη θέση του. Υποκλίθηκε απέναντι στις ΗΠΑ και τους μοναρχοφασίστες.

Τόρα αποδεικνύεται περίτρανα ότι η στρατιωτική γραμμή αυτού του μικρού φοβισμένου ανθρώπου ήταν η ίδια η συνθηκολόγηση. Όλος ο οππορτονισμός, ο τροτσικισμός, ο ρεβιζιονισμός, ο αλβανικός σποταλφασισμός, που υποστήριζαν μέχρι σήμερα τη γραμμή αυτή βγαίνουν βαθύτατα εκτεθεμένοι από αυτή τη συνάντηση. Αποδει

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ

Κάτω ο σοσιαλφασισμός, ο απεργοσπαστισμός και η διάσπαση

Ενώ νέο κύμα ανατιμήσεων και φοβερής ακρίβειας χτυπάει το ήδη πεντάρχο εισόδημα των εργαζομένων, το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, μπλεγμένο στα γρανάζια των δύο αντεργατικών κλικών, της ΠΑΣΚΕ και της ΕΣΑΚ, στέκεται ανήμπορο να αντιδράσει.

Ο ασφυξιτικός έλεγχος, που μεθοδικά επέβαλλε στην τελευταία δεκαετία στο συνδικαλιστικό κίνημα, οι δύο αυτές κλίκες, σήμερα αποδίδει. Μπροστά στο έδασμα της οικονομικής κρίσης, η εργατική τάξη βρίσκεται, όχι μόνο χωρίς επαναστατική συνδικαλιστική καθοδήγηση, αλλά με τις βαριές αλυσίδες, του σοσιαλφασισμού, του απεργοσπαστισμού και της γραφειοκρατίας, να κρατάν δεμένες τις μεγάλες αγωνιστικές δυνάμεις.

Η οικονομική πάλη είναι μέρος της συνολικότερης πολιτικής πά-

KANENA KOMMA KAI KAMMIA GSSE DEN OP- GANONKEI THN OIKONOMIKH PAA- LHN TON ERGAZOMENON

Αυτό έχει αρχίσει σήμερα να γίνεται συνειδηση, και θα γίνεται όλο και πιο τολμές στον εργαζόμενο λαό. Και αυτό, γιατί τόσο το ΠΑΣΟΚ και το ψευτο-KKE, όσο και η Ν.Δ. είναι σύμφωνοι πως η εργατική τάξη πρέπει να πεινάσει. Είναι κόμματα αντεργατικά, που το τελευταίο που τους ενδιαφέρει είναι η καλλιτερέως της θέσης των εργαζομένων. Και οι τρεις τους θέλουν τον εργάτη, μισθιστό σκλάβο, είναι υπέρ της εκμετάλλευσης, είναι υπέρ των καπιταλισμού. Άλλοι βρίσκονται σε διαφορές τους, και οι λόγοι που αναγκάζονται να μιλάν στο άνομα των εργαζομένων, και να προσπαθούν να χρησιμοποιούν το εργατικό κίνημα για τα δίκαια τους ιδιαιτέρα συμφέροντα που εκφράζουν. Αυτό όμως θα το δούμε πιο κάτω. Σε αυτό το κεφάλαιο θέλουμε να δείξουμε την αλήθεια, που γίνεται σήμερα συνειδηση σ' όλο και πιο πολλούς εργαζομένους, πως κανένα κόμμα δεν είναι υπέρ της ανάπτυξης των εργατικών αγώνων:

To ψευτο-KKE:

Να δούμε τον «απεργιακό» απολογισμό του:

— Δύο 24ωρες «πανελλαδικές» 22 Οχτώβρη και 14 Νοέμβρη, στηριζόμενες στην κλίκα του, στη ΓΣΕΕ.

— Μία 24ωρη των οικοδομών για την σύμβαση του κλάδου στις 28 Νοέμβρη.

— Μία 24ωρη στην Ομοσπονδία Δέρματος στις 6 Δεκεμβρη.

Και αντιστοίχια η ανοιχτή απεργοσπαστική του δράση:

— Συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ για το χτύπημα της απεργίας της ΕΙΝΑΠ (νοσοκομεικών Γιατρών)

— Συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ για το χτύπημα της απεργίας των Δικηγόρων.

Για την υπουργή απεργοσπαστική του δράση, θα χρειαζόμαστε πολλές σελίδες της εφημερίδας μας. Η ταχτική του όμως θα είναι μία, **Κανένας απεργιακός αγώνας στη βάση**. Αν και ελέγχει δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία, **KANENA** σήμερα απ' αυτά, δεν βρίσκεται σε αγώνα για την κατάχρηση αιχήσεων. Μόνο σένα, στο Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά είχαμε αιχήσεις για τους εργαζόμενους εκτάκτους στην ναυπηγεσπεκτευαστική ζωή. Και αυτό έγινε από την ιδιομορφία του κλάδου του, **ΕΚΤΑΚΤΟΙ** σε μικροεργάλαβους, χωρίς συλλογική σύμβαση, αλλά και αυτό στα «μουγκά». Να μην το μάθει

κανείς! Όύτε ο ψευτο-KKE στης δεν το έγραψε, για να μην το μάθουν οι εργαζόμενοι συνολικότερα, πως έστω και με τις ιδιομορφίες του κλάδου, έσπους κάπου η απαγόρευση των αιχήσεων. Κάτι τέτοιο θα έδεινε όπως στην αντή τη φάση σ' ολάκερο το απεργιακό κίνημα της χώρας. Γι' αυτό και το κρύβουν.

Για να αποδείξουμε ακόμα πιο πολύ το χτύπημα στην ανάπτυξη των απεργιακοί αγώνα στην βάση, θα κοιτάξουμε λίγο προς τα πίσω.

Μέσα από ένα τυχαίο κοιτάγμα του ψευτο-KKE στην απεργία στης διάσπασης, βλέπουμε το εξής:

— Το Νοέμβρη του '77 όπι διακι βέρνησης Ν.Δ. απεργούσαν χιλιάδες εργαζόμενοι για αιχήσεις στους χώρους δολλατών όπως ΦΙΑΠΙΣ, ΝΑΥΠΙΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ΒΑΛΚΑΝ - ΕΞΠΟΡΤ, ΓΕΡΜΟ, ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ, ΝΤΕΞΙΟΝ, ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ, ΕΛΑΚ Α-ΣΠΙΩΤΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΑΛΥΒΔΩΝ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ, κ.λλ.

— Το Νοέμβρη του '81, πάλι για αιχήσεις:

ΦΙΞ Θεσσαλονίκης, ΝΑΣΙΟΝΑΛ ΚΑΝ, ΜΠΕΡΚΣΑ-Π.Ρ, ΕΛΛΑΣ ΚΑΝ, ΔΟΥΡΙΔΑΣ, ΑΜΣΤΕΛΑ, ΜΑΡΜΑΡΑ ΗΠΕΙΡΟΥ κ.λλ.

— Το Γενάρη του '82:

ΕΣΚΙΜΟ, ΡΟΛ, ΜΑΒΙΣΩ, ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ, ΑΝΤΙΦΛΟΣ, ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ, ΑΤΤΙΚΗΣ, Σένες Αεροπορικές Εταιρείες, ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΔΕΗ κ.λλ.

— Το Γενάρη του '83:

ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ, ΕΑΒ, ΚΟΚΑ - ΚΟΛΑ, ΙΝΕΑΛ - ΣΤΑΝΤΑΡ, ΒΗΛΑΜΑ, ΕΛΛΕΝΙΤ, ΠΟΥΜΑΣ ΣΕΒΑΛΙΕ, ΜΥΑΩΝ, ΤΑΞΙ, Εφοριακοί, οδοντοτεχνίτες κ.λ.λ.

— Το Φεβράρη του '84:

ΕΑΒ, ΕΛΙΝΤΑ, ΣΚΑΡΑΜΑΤΚΑΣ, ΛΑΡΚΟ, ΡΕΝΩ, ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ, ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ, ΑΤΑΛΑΣΚΑΝ, ΗΘΟΠΟΙΟΙ κ.λλ.

— Σήμερα: ΤΑΞΙ: Δικηγόροι, ΕΙΝΑΠ, και αυτοί κόντρα στο ψευτο-KKE. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτό, δια τη σήμερα, έχουμε την μεγαλύτερη επίθεση, από κάθε άλλη χρονιά, στο ψηφί των εργαζομένων.

Το ΠΑΣΟΚ:

Δε θέλουμε ιδιαιτερή δουλειά για να αποδείξουμε τον απεργοσπαστικό του χαραχτήρα. Και αυτό γιατί το κόμμα αυτό ανοιχτά και χωρίς την παραμικρή κάλυψη έχει ταχθεί στην κατάχρηση αιχήσεων. Μόνο σένα, στο Συνδικάτο Μετάλλου Πειραιά είχαμε αιχήσεις για τους εργαζόμενους εκτάκτους στην ναυπηγεσπεκτευαστική ζωή. Και αυτό έγινε από την ιδιομορφία του κλάδου του, **ΕΚΤΑΚΤΟΙ** σε μικροεργάλαβους, χωρίς συλλογική σύμβαση, αλλά και αυτό στα «μουγκά». Να μην το μάθει

λης. Και αν το ένα κακό είναι η έλλειψη της ανάπτυξης και της καθοδήγησης της οικονομικής πάλης, έστω και σε ένα καθαρό οικονομικό επίπεδο μάμας, το άλλο μεγάλο κακό είναι η έλλειψη της καθοδήγησης της συνολικότερης πολιτικής πάλης, της ένταξης των εργατικών συνδικαλιστικού κίνηματος σε μια γενική πολιτική κατεύθυνση που θα δίνει διέξοδο στους εργαζόμενους, που θα δυναμώνει τους πολιτικούς συσχετισμούς σε βάρος των υπερδύναμεων και της ντόπιας αντιδράσεως, και θα ξαναέστανε στις καρδιές του προλεταριάτου, το δράμα του πραγματικού σοσιαλφασισμού.

Είναι δηλαδή η έλλειψη του πολιτικού κόμματος της εργατικής τάξης, του πραγματικού ΚΚΕ.

Όταν η εφημερίδα μας ήταν στο τυπογραφείο ανακοινώθηκε ο διορισμός διοικησης στην ΓΣΕΕ από το Πρωτοδικείο. Η έξιλη αυτή είναι μέσα στις εχτυπώσεις του άρθρου και δεν αναφέρει ούτε στο παραμικρό τη σημασία του.

Λόγω χρόνου δεν μπορούμε να τοποθετήσουμε σ' αυτή την προβλεπόμενη εξέλιξη στο συνδικαλιστικό κίνημα πιο ειδικά.

Κάτι τέτοιο θα γίνει στο επόμενο φύλλο μας.

Η Συντακτική Επιτροπή

κησης από την δεύτερη αγωγή που κατέθεσε το Ε. Κ. Πάτρας.

Μερικοί ήδη τον «ελιγμό» της ΕΣΑΚ σαν υποχώρηση. Δεν πιστεύουμε πως υπάρχει κάτι τέτοιο. Γιατί και με τον Ραυτόπολο πρόεδρο της ΕΣΑΚ με τους «7» έχει την ηγεμονία. Και εκεί είναι το ζήτημα. Γι' αυτό και ο Ραυτόπολος δεν πήγε σε καμία συνεδρίαση και αναμαίνει τον διορισμό.

Ομως αυτό που υπάρχει είναι η καθήλωση των απεργιακού αγώνα και το κέρδος πολλών χρόνων για την κιβέρνηση, μέσα απ' τις τις μανύβρες. Και αυτό γιατί δεν μπορεί σήμερα καμία ΓΣΕΕ να πάρει απόφαση για απεργία.

Οι «7» είναι παράνομοι, και ο διορισμός δε γίνεται.

Να λοιπόν που για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται η δημαρχία των «7». Δεν τολμούν να πάρουν απόφαση για την απεργία στην ΑΔΕΔΥ στις 26 Νοέμβρη, με το αιτιολογικό της αποφυγής των προβοκατών και στην μη ένταξη της ΓΣΕΕ στα σχέδια της «αποσταθεροποίησης».

3. Η τέτοια διαφοροποίηση τους είναι όχι μόνο κάλυψη στο ψευτο-KKE, αλλά υποταγή τους στην πολιτική της πείνας και της εξαθλίωσης.

Γι' αυτό και οι «7» δεν θέλουν σήμερα την ανάπτυξη αγώνων και αντικειμενικά, συμπαρατάσσονται με την κλίκα των Κωστόπολου στη ΓΣΕΕ.

Η Ν.Δ.:

Προσπαθεί να εμφανίστε σαν το κόμμα που θέλει σήμερα στην ανάπτυξη των εργατικών μέτρων από την ΑΔΕΔΥ στις 26 Νοέμβρη, με το αιτιολογικό της αποφυγής των προβοκατών και την μη ένταξη της ΓΣΕΕ στην πολιτική αποφάσης της πρώτης 10ημέρα του Δεκέμβρη.

Οι σημαίνει αυτό; Μήπως ζωντική η Ν.Δ. έγινε φιλεργατικό κόμμα; Τίποτα τέτοιο δε σημαίνει. Η αντιπαράθ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

τικής ομάδας. Ιδιαίτερα η ένταση στις σχέσεις κυβέρνησης - ψευτο-ΚΚΕ δίνει την εντύπωση ότι υπάρχει άμβλωση στις σχέσεις ανάμεσα στην παλιά και στη νέα δεξιά, καθώς και ανάμεσα στην κυβέρνηση και τις ΗΠΑ, ή την Δύση γενικότερα.

Αυτή η εντύπωση είναι λαβεμένη.

Η επίθεση του ψευτο-ΚΚΕ στην κυβέρνηση είναι το δυνάμωμα της επίθεσης του σοσιαλ-μπεριαλισμού στην Ελλάδα, το δυνάμωμα της σύγκρουσης του με τις ΗΠΑ και με τις δυνάμεις της παλιάς δεξιάς.

Το ψευτο-ΚΚΕ λέει στην κυβέρνηση και στο ΠΑΣΟΚ να κινηθούν γρήγορα και αταλάντευτα στην κατεύθυνση των αφεντικών του. Ιδιαίτερα καλεί την κλίκα Παπανδρέου να τακισει τις εσωτερικές αντιστάσεις σε μια τέτοια κίνηση, ποι ιπάρχουν ακόμα στο ΠΑΣΟΚ προσφέροντας ταυτόχρονα και ένα άλλοθι για μια τέτοια κίνηση. Η πίεση του ψευτο-ΚΚΕ επιτρέπει στην παπαντρεική ηγετική κλίκα να εμφανίζει κάθε αντιδική της κίνηση σαν μια πίεση από την «αριστερά» αλλά και από τη βάση του ΠΑΣΟΚ.

Αυτό βρίσκεται μέσα στην πολιτική αναγκαστήτη, η ανατολική πολιτική της ηγετικής κλίκας Παπανδρέου να μη φαίνεται για τέτοια.

Θα θυμούνται οι αναγνώστες με ποιο τρόπο ο Παπανδρέου είχε καθαιρέσει τον Καραμανλή. Αυτή την αιφνιδιαστική της αντιδική κίνηση στην ερμήνευση στη Δύση σαν πίεση από την βάση του και την «αριστερά» μπροστά στις επερχόμενες εκλογές.

Ας δούμε προσεχτικά τις σημερινές σχέσεις κυβέρνησης - ψευτο-ΚΚΕ. Ιδιαίτερα ας δούμε τη στάση της παπανδρεικής κλίκας και του ψευτο-ΚΚΕ.

Είναι από αυτή την άποψη χαραχτηριστική η ομιλία Φλωράκη στη Θεσ/νίκη και η διατερολογία του Παπανδρέου στην πρόσφατη συνεδρίαση της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ

Ετοι:

1) Ο Φλωράκης δεν επικεντρώνει τα χτυπήματα του στην κλίκα Παπανδρέου αλλά στην κυβέρνηση.

Σε ένα λόγο ή ώρας δε χρησιμοποιεί ούτε μια φορά τη λέξη Παπανδρέου. Πρωθυπουργός. Πρόεδρος της κυβέρνησης. Αντίθετα ρίχνει όλες τις ειθύνες της αντιλαϊκής πορείας στην σημερινή κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και όχι της παλιότερες.

2) Εξακολούθει να μην χαραχτηρίζει αστικό κόμμα το ΠΑΣΟΚ αλλά να χτυπάει σαν δεξιά μόνο την πολιτική του, την τορινή συγκεκριμένη του πολιτική η φράση (ρ-υπογράμμιση δική μας): «Το ΠΑΣΟΚ με τη συγκεκριμένη του μορφή και πολιτική δεν αφήνει ποτέ μια χαραμάδα να ελπίζει κανείς ότι μπορεί να ακολουθήσει μια άλλη πορεία μια πορεία αλλαγής». Ταυτόχρονα κατηγορεί την Ν.Δ. ότι «θέτει σαν ζήτημα την αναπτυσσή της κυβέρνησης».

3) Εξαπολέλευτο ουσιαστικό μόνο ενάντια στην αντι-ΚΚΕ ομάδα Κοιτσόγιωργα. Γιαννόπονλοι. Κεστόπονλοι όταν λέει «Στο εσωτερικό ίτου ΠΑΣΟΚ», σε ηγετικό Επίπεδο συντελούνται σοβαρές μεταστροφές. Ενισχύονται οι πιο συντηρητικές, οι αντιαριστέρες και αντικομμονιστικές τάσεις, οι τάσεις εκείνες με την πιο αιταρχική και λαϊκότητη νοοτρο-

πία». Αυτό ας συνδυαστεί με τη πρόσφατη δίξινση της αντιδικής ψευτο-ΚΚΕ - «Αυριανής» του Κοιτσόγιωργα.

4) Ταυτόχρονα παρ' όλες τις μεγάλες κοινέντες ο Φλωράκης ζαντάζει ζήτημα συγκινέρνησης λέγοντας ότι αν εκπλήρωνταν ορισμένοι δροι, έντονα ασφαλείς και γενικόλογοι, «τότε (Η υπογράμμιση του Ριζούσταση) θα μπορούσαμε να συζητήσουμε (με την κυβέρνηση), τα συγκεκριμένα μέτρα για να αρχίσουν να υλοποιούνται αυτές οι αλλαγές».

5) Η πιο σκληρή κριτική του για αιταρχισμό και προάσπιση των δημοκρατικών καταχήσεων δεν έχει να κάνει ούτε με τον εκβιασμό των συνειδήσεων, που ασκεί η παπανδρεική κλίκα για το δικαιωμα στη δολειά, ώστε με το φασισμό του διατάξιμος που απαγορεύει τις αιχνήσεις, ώστε με το διάσπασμα στη ΓΣΕΕ, αλλά ο αρχηγός του κυβερνητικού συνδικαλισμού Γιαννόπονλος και ο αρχηγός της Δικαιοσύνης Μαγκάκης.

6) Δηλώνει ότι τον απασχολεί «ο αποπροσανατολισμός, η αποθάρρυνση και η αδιαφορία...» τη νομη της εξουσίας έχει δημιουργήσει προβλήματα διατηρησης των άξιων και του προσωποτύπου. Και αυτά δεν τα λέω μόνο για τους υπουργούς, αλλά και για τις τοπικές οργανώσεις... Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχει κίνδυνος να μας απορροφήσει το σύστημα» Πόσο θυμίζει αυτό το τελευταίο ταύγισμα του Φλωράκη στη Θεσ/νίκη «διαμορφώνεται στις κορυφές του μηχανισμού (του ΠΑΣΟΚ) ένα νέο κατεστημένο δέμενό πα και με συμφέροντα και με προνόμια με τη διωγχίση του Καπιταλιστικού συστήματος».

7) «Παραδέχεται» ανοιχτά ο Παπανδρέου ότι «δεν κατορθώσαμε πολλά στη διάρκεια της πρώτης τετραετίας. Άλλα δεν πρέπει να ξεχάσουμε τη φύση του αντιπάλου, που είναι πολύτροπος και πολιτισμένος. Είναι ο αντιπαλός έως από την Ελλάδα. Είναι τα συστήματα δύναμης στα οποία με τον ένα ή άλλο τρόπο συμμετέχουμε, σε μια δινή από την οποία δύσκολα ξεφύγεις. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει άλλη χώρα στη Δυτική Ευρώπη, η οποία να έθεσε τόσα προβλήματα σ' αυτό που λέγεται: Συμμαχία η Κοινή Αγορά. Κι αυτό έχει πολλά κόστος» και κλείνοντας εξομολογείται ότι «Και το δικό μου κλίμα είναι βαρύ».

8) Οχι δεν υπάρχει αυτή στάση ενώς πανικοβλήτου αρχηγίσκου. Ο Παπανδρέου κάτι ετοιμάζει, Κρίβει κάποιον άσσο κάτω από το μανίκι, που τον επιτρέπει να προσποιείται τον μελαγχολικό ορματισμή. Έχουμε πολλά από τα στοιχεία ενός νέου μεγαλοπρεπούς αντιδικού χτυπήματος. Έχουμε την πίεση από την «αριστερά», την πίεση από τη βάση και το λαό, και το αντικομμονιστικό στριμώγμα από μια «πυροβολικά σκληρή» οικονομική πολιτική. Όπως τον Μάρτιλιμ την καθαιρέση του Καραμανλή, είχαμε μπροστά με την υποχρεωτικότητα της εκλογικής μάχης, που δήθεν έκανε αναγκαία αυτήν την καθαιρέση.

9) Οι διεθνείς σχέσεις κυβέρνησης - ψευτο-ΚΚΕ δίνουν στην κατεύθυνση του ΠΑΣΟΚ αλλά να χτυπάει σαν δεξιά μόνο την πολιτική του, την τορινή συγκεκριμένη του πολιτική η φράση (ρ-υπογράμμιση δική μας): «Το ΠΑΣΟΚ με τη συγκεκριμένη του μορφή και πολιτική δεν αφήνει ποτέ μια χαραμάδα να ελπίζει κανείς ότι μπορεί να ακολουθήσει μια άλλη πορεία μια πορεία αλλαγής». Ταυτόχρονα κατηγορεί την Ν.Δ. ότι «θέτει σαν ζήτημα την αναπτυσσή της κυβέρνησης».

10) Εξαπολέλευτο ουσιαστικό μόνο ενάντια στην αντι-ΚΚΕ ομάδα Κοιτσόγιωργα. Γιαννόπονλοι. Κεστόπονλοι όταν λέει «Στο εσωτερικό ίτου ΠΑΣΟΚ», σε ηγετικό Επίπεδο συντελούνται σοβαρές μεταστροφές. Ενισχύονται οι πιο συντηρητικές, οι αντιαριστέρες και αντικομμονιστικές τάσεις, οι τάσεις εκείνες με την πιο αιταρχική και λαϊκότητη νοοτρο-

πία». Αυτής ας συνδυαστεί με τη πρόσφατη δίξινση της αντιδικής ψευτο-ΚΚΕ - «Αυριανής» του Κοιτσόγιωργα.

11) Ο Παπανδρέου ωπερασπίζεται ανοιχτά την «επαναστάτη». Λαϊλιτή καθώς δεν σημαίνει και αύτανδρη παράδοση στη Μόσχα και το ψευτο-ΚΚΕ και κάποιος πρέπει να ανάλαβει το βάρος και τη φθορά ωλής της κόντρας. Για παράδειγμα δεν θα φταισει η Παπανδρεική κλίκα για τη διάσπαση της ΓΣΕΕ, αλλά ο αρχηγός του κυβερνητικού συνδικαλισμού Γιαννόπονλος και ο αρχηγός της Δικαιοσύνης Μαγκάκης.

12) Τέλος από μια τέτοια εξέλιξη

ση της Γ.Σ.Ε.Ε. Γιατί η ρωσική πολιτική της Παπανδρεικής κλίκας δεν σημαίνει και αύτανδρη παράδοση στη Μόσχα και το ψευτο-ΚΚΕ και κάποιος πρέπει να ανάλαβει το βάρος και τη φθορά ωλής της κόντρας. Για παράδειγμα δεν θα φταισει με τη διάσπαση της ΓΣΕΕ, αλλά ο αρχηγός του κυβερνητικού συνδικαλισμού Γιαννόπονλος και ο αρχηγός της Δικαιοσύνης Μαγκάκης.

13) Τέλος από μια τέτοια εξέλιξη

κρός, ταλαιπωρημένος, έντιμος παράγοντας.

14) Τέλος όμως, ο «ταλαιπωρημένος» παράγοντας στήνει την μελλοντική πολιτική αυτοκρατορία του στην Ελλάδα ζεκινώντας από το προκλητικό μεγάλυτερο κομματικό κτήριο στην Ελλάδα, το «σπίτι του λαού».

15) Η Ν.Δ. τα βάζει με το ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ με τη Ν.Δ.

16) Το ψευτο-ΚΚΕ τα βάζει με όλους και κανείς δεν τα βάζει μαζί του. Αυτή είναι η δύναμη της ΕΣΣΔ και το δέος της αστικής τάξης προστά της. Αυτό ούτε δίνει μια τεράστια πολιτική ώθηση σ' αυτό το κόμμα που αντιθέτησε απ' όπι προβλέπει η ηλιόθια και κοντόφθαλμη αστική τάξη θα παίξει σύντημα των καθοριστικού πολιτικού ρόλου στις εξελίξεις που έρχονται.

17) Τέλος από μια τέτοια εξέλιξη

στην πολιτική της ΕΣΣΔ και το δέος της αστικής τάξης προστά της. Αυτό ούτε δίνει μια τεράστια πολ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ολοκληρώθηκε η προεκλογική περίοδος στην Κύπρο και αύριο γίνονται οι εκλογές. Απ' όη αυτή την εξέλιξη, ο Ελληνικός λαός έμεινε μακρά κι αυτό δεν ήγιε τυχαία, αλλά συνειδητά. Τα κρατικά μέσα επικοινωνίας, Τ.Υ., ραδιοφωνία, αλλά και οι εφημερίδες σύσπησαν, με μοναδικό σκοπό να ξεκόψουν τον Κυπριακό δοκιμαζόμενο λαό, απ' την Ελλάδα, για θάψουν το Κυπριακό ζήτημα.

Έτσι, για πρώτη φορά με τέτοια επιμέλεια, οι εφημερίδες που εκφράζουν την Κυβέρνηση Παπανδρέου, το ΚΚΕ και την Ν.Δ., όχι μόνο δεν έδωσαν έμφαση, στις εξελίξεις του προεκλογικού αγώνα, που έχει κύριο θέμα τον την εθνική πλευρά του Κυπριακού, αλλά ούτε ασχολήθηκαν στα σοβαρά με το θέμα.

Στο σημείο αυτό πρέπει να υπενθυμίσουμε, ότι οι πρόσφατες βουλευτικές εκλογές στην Ελλάδα προκρίθηκαν για δύο βασικά λόγους: από την κυβέρνηση Παπανδρέου. Ο ένας λόγος όπως τον τουλάχιστον διαλαύσουν οι Παπανδρέου, ήταν το Κυπριακό, αλλά ενώ περί-

πρέπει να ερμηνεύσουμε την έξινση του παρατηρήσαν σήμερα. Το ερώτημα είναι γιατί τα κόμματα ΑΚΕΛ, ΔΗΣΥ που αποτελούν πραχτορεία της Ρώσικης και της αμερικανικής υπερδύναμης αντιστοιχου. Φέρνουν πρόσωρες βουλευτικές και ξητούν προεδρικές εκλογές. Είναι σίγουρο ότι στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου υπάρχει ένας σύριος ανταγωνισμός των υπερδύναμεων και αυτός οξύνεται μετά την κυριαρχία της Συρίας στο Λιβανό. μιας και από τους Ρώσους επιζητούνται νέες καταστήσεις. Δεν είναι τυχαίο, ότι αυτή την περίοδο έσπασε η κρίση Αιγύπτου - Λιβύης.

μύτη της στην Κύπρο. Και αυτό θα γίνει γιατί το σχέδιο Κουεγιάρ δεν κλείνει, αλλά ανοίγει την πληγή που λέγεται Κυπριακό ζήτημα.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΥΕΓΙΑΡ

Η όλη «κινητικότητα» που ανάπτυξε ο γ.γ. του ΟΗΕ για τον ΑΚΕΛ, ΔΗΣΥ που αποτελούν πραχτορεία της Ρώσικης και της αμερικανικής υπερδύναμης, έτσι ευλογίες των 2 υπερδύναμεων. Έτσι φτιάχθηκε ένα σχέδιο, που αφήνει πολλά σημεία κενά, αλλά σίγουρα προώθει την διχοτόμηση της Κύπρου και την πλειονότητη σε Ελλάδα και Κύπρο όπως αυτός θελήσει έστω για τα μάτια του λαού, να κάνει κάποια ενέργεια.

ΟΙ ΘΕΣΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ο Παπαϊωάννου και ο Κληριδης ενεργούν στην υπηρεσία των δύο υπερδύναμεων, έτσι δεχονται όλα τα σημεία Κουεγιάρ. Θέλουν την διγονική ομοσπονδία, με περιορισμένες και εποισθιές ειδίκευσης στην Κεντρική εξουσία. Αυτό άλλωστε το διαλαύσουν χρόνια. Το πο εξέφθαλμο όμως γεγονός, που τολμεροπροστιάζει σαν αντεθνικούς και δουλοπρεπείς προδότες, είναι ότι συμβιβάζονται και με την παραμονή των Τούρκικων στρατειμάτων. Αυτός είναι βασικό ο λόγος που υποκινησαν και καθοδήγησαν τόρα την ανατροπή του Κυπριανού, γιατί αυτός ακριβώς το σημείο δεν δέχεται και γιατί δεν υπέγραψε την προδοτική συμφωνία. Βέβαια μέσα από το εθνικό ζήτημα, δεν πάουν όλα τα αστικά και ρεβιζιονιστικά κόμματα της Κύπρου να επιδώκουν μια νέα ανακατανομή για περισσότερη νομή του Κυπριακού κράτους, αλλά σαφέστερα σ' αυτή τη φάση αιτούνται το δεινότερον ζήτημα. Είναι χαρακτηριστικά τα λόγια του Ι. Στάγιν: «Δε σημαίνει ότι το προλεταριάτο είναι υποχρεωμένο να υποστηρίξει κάθε εθνικό κίνημα, παντού και πάντα, σ' όλες τις ζεχωριστές συγκεκριμένες περιπτώσεις. Πρέπει να υποστηρίξει κακίνα τα εθνικά κίνηματα που τείνουν στην εξαδελφία, στο γκρέμισμα του ιμπεριαλισμού και όχι στο διάλυμα και στη διατήρησή του» (Ζητήματα λενινισμού. Εθνικό ζήτημα σελ. 16). Σήμερα λοιπόν, που υπάρχει ιμπεριαλισμός και σοσιαλιμπεριαλισμός πρέπει να προωθήσουμε το εθνικό ζήτημα όλα με τέτοιο τρόπο που να εξασθενίσει τους ιμπεριαλιστές και όχι να ενισχυτεί τον ένα, σε βάρος του άλλου. Γιατί ακριβώς αυτό πρωθυπουργός οι δινάμεις της παλιάς και της νέας δεξιάς. Ενώ δηλαδή όλες έχουν ξεπουλήσει την Κύπρο κατορθώντας να χρησιμοποιούν το ζήτημα είτε για αναμετάξι τους κτυπημάτων, είτε για να εξυπρετήσουν τις υπερδύναμες. Είναι χαρακτηριστικό, ότι ο Παπανδρέου σήμερα βάζει ζήτημα για τον φάκελο της Κύπρου.

Αυτό δεν το κάνει για να βοηθήσει την Κυπριακή υπόθεση, αλλά για να δώσει άλλο ένα κτίπημα στην παλιά δεξιά και ιδιαίτερα στον Καραμανλή. τόρα που τον βλέπει να παρουσιάζεται έτσι και δειλά στην πολιτική σκηνή. Επίσης, θέλοντας να ολοκληρώσει τον έλεγχό του στον κρατικό μηχανισμό και την αντιαμερικανική - φιλορόσικη κατευθυντή του, θέλει πιο καθαρά να περάσει τον εθνικισμό του στο στρατό. Αυτό θα το πετύχει με ένταση του αντιτουρκισμού και με την απόδειξη της Αμερικανικής προδοσίας στο Κυπριακό ζήτημα.

Στο σημείο αυτό ελίστεται ο Κυπριανός και ζητάει δημοψήφισμα, για να χειρισθεί την διαπραγμάτευση με Κουεγιάρ - Ντεκτάς. Οπος και να εξελιχθούν οι εκλογές και το δημοψήφισμα, ένα είναι σίγουρο ότι η γραμμή που ακολουθήθηκε από τώρα «Τη συνέχιση των επαρκών και αποτελεσματικών εγγυήσεων της Τουρκίας, τις οποίες εμεις θεωρούμε ως εγγύηση του δικαιώματος επιβιώσεώς μας, της ίδιας της υπάρξεως, και της ασφαλείας μας», δηλαδή ομάδων, ότι για να υπάρξει Τουρκοκυπριακή ομοσπονδία χρειάζονται Τούρκικα στρατεύματα κατοχής. Αρα λοιπόν, ωφελείται το ένα ή το άλλο, που θα υπάρχουν απ' τη ματούρκικα στρατεύματα ασφαλώς χρειάζεται μια αντίρροπη δύναμη απ' την άλλη.

Και επειδή είναι σίγουρο, ότι η Ελληνική κυβέρνηση δεν έχει την θέληση να υπερασπισθεί από μόνη της την Κύπρο, είναι βέβαιο, ότι θα μπορέσουν να χωθούν με τον ένα ή με τον άλλο της σημείο τριβής να οξυνθεί. Θέλει να γίνεται πιο έντονα τη

μενε ο Ελληνικός λαός να ακούσει στις θέσεις των κομμάτων και στις ομιλίες των αρχηγών προτάσεις και αντιπροτάσεις γι' αυτό το μεγάλο εθνικό ζήτημα, τόσο ο Παπανδρέου, όσο και οι Φιλοράκης, Μητσοτάκης δεν αντέλλουν την παραμήκη κουβέντα. Απ' αυτά τα γεγονότα γίνεται φανερό, ότι στην Ελλάδα βγάζουν για τα συρτάρια το Κυπριακό για δημαρχία και το ζαναβάζουν, για την κρατήσουν μακρά το λαϊκό κίνημα, απ' το πιο οξύμενο εθνικό πρόβλημα.

Αυτό γίνεται πιο σαφές σήμερα, που βλέπουν, ότι τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Κύπρο, ξυπνάνε συνειδήσεις και βάζουν ξανά στην επικαιρότητα το σύνθημα αυτοδιάθεση - ένωση.

Όσο όμως οι αντιδραστικές, αντεθνικές δυνάμεις στην Ελλάδα και στην Κύπρο απορρίπτουν την πρόσφατη τις Κυπριακές εξελίξεις και να τις συνδέουν με τη γενικότερη προβλήματα της χώρας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 5

Τρέπετες. Για το αν θα καταστραφεί η βιομηχανία τροφίμων και γενικότερα η βιομηχανία ειδών λαϊκής κατανάλωσης, από την είσοδο αντιστοιχών προϊόντων των ιμπεριαλιστικών χωρών του Β' κόσμου και θα αυξηθεί η ανεργία δεν τον καίγεται καρφί.

Βέβαια η τάχα φιλοκοινωνική του στάση, υπαγορεύεται σ' αιτή την πολιτική στην Ελλάδα και στην Κύπρο να προστατεύεται της Δύσης. Δεν θέλει ο Παπανδρέου να βρισκεται σε περίοδο ζέυγνησης με την ΕΟΚ, την ίδια στην ΕΟΚ, και ότι βρισκεται στην Κοινότητα για να τους τα παιρνει. Η πολιτική του Παπατζή συνομιλείται στην «ανατολική πολιτική» της ΕΟΚ και ότι βρισκεται στην Κοινότητα για να τους τα παιρνει. Η πολιτική του Παπατζή συνομιλείται στην «ανατολική πολιτική» της ΕΟΚ και ότι βρισκεται στην Κοινότητα για να τους τα παιρνει.

Απ' την άλλη ξέποιπει τις τις παρατές αντιθέσεις των Ευρωπαίων γηγενών και τους καλεί να έρθουν σε ρήξη με την Αμερικάνικη πολιτική.

ΟΧΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Όπως σημειώσαμε παραπάνω, ο Παπανδρέου στο Λουζεμβούργο ήταν ήπιος και δεν φάνηκε αντιενθετικός γιατί αι τη διάσκεψη, δεν έβαλε ούτε ζητήματα πολιτικής συνεργασίας απάντησε: «Πραγματικά το όλο κείμενο της πολιτικής συνεργασίας επιστροφής της Καραμανλής». Ούτε ζητήματα πολιτικής συνεργασίας συσταστικά, θεσμοθετεί αυτό το οποίο μέχρι τώρα συνέβαινε. Υπάρχει βέβαια: «η δινατότητα ουδέλλωσης με το θέμα της διάσκεψης ήταν ο προσμένων χερών - μελών, όχι υποχρεωτική, να αναπτύξουν στενότερες σχέσεις με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ.

Φυσικά, αυτό δεν περιέχει κανένα κανόνα, ο οποίος επιβάλλει σε μια χώρα να αναπτύξει από τη σημερινή της πολιτική της πολιτική της πολιτική της συνεργασίας απάντησε: «Πραγματικά το όλο κείμενο της πολιτικής συνεργασίας ουσιαστικά, θεσμοθετεί αυτό το οποίο μέχρι τώρα συνέβαινε. Υπάρχει βέβαια: «η δινατότητα της Καραμανλής ήταν ορισμένων χερών - μελών, όχι υποχρεωτική, να αναπτύξουν στενότερες σχέσεις με τη Δυτικοευρωπαϊκή πολιτική του».

Χαρακτηριστικά προχέθες ενώστη στην αιώνια σημειώσα το συμβούλιο

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.</h1